09/07/2024

Заједничка служба митрополита Фотија и митрополита Петра

У недељу, 7. јула 2024. године, у знаку јединства и духовне радости, у Старом храму у Зворнику је служена света архијерејска Литургија поводом празника Рођења Светог Јована Крститеља. Литургију су служили преосвећена господа митрополити зворничко-тузлански Фотије и преспанско-пелагонијски Петар, уједно и администратор аустралијско-новозеландски, гост из Македонске Православне Цркве – Охридске Архиепископије.

Верни народ Зворника окупио се у порти храма где је митрополите дочекао старешина храма, протојерej-ставрофор Славенко Томић, уз друге свештенике и ђаконе. Овај догађај имао је посебан значај, јер је обележавао славу Старог храма, једног од важних духовних центара у региону.

Митрополит Фотије се у својој беседи обратио сабраном народу, нагласивши значај светог Јована Крститеља као последњег пророка Старог Завета и првог пророка Новог Завета. „Свети Јован је тај који је указао на Христа као Месију речима: ‘Гле, ево Јагње Божије које узима на себе грех света’“, истакао је Митрополит.

Беседу митрополита Фотија преносимо у целости:

„Високопреосвећени Владико, браћо у Христу, часни оци, уважени градоначелниче, господо, куме, драга браћо и сестре, добро дошли данас овде у храм Рођења Светог Јована Крститеља. Овај благословени и величанствени храм у Зворнику недавно је прославио две стотине година постојања, уз посету нашег Патријарха са архијерејима. На тој прослави смо служили вечерње богослужење и посветили овај храм, а сутрадан смо освештали велики и дивни Саборни храм.

То су били велики дани и значајни тренуци у старом седишту наше епархије. Иако је ово још увек епархија, верујемо да ће доћи време да се њен статус промени. Важно је нагласити да је ово старо седиште наше митрополије, чак и када је била Митрополија зворничко-сребреничка, пре него што је формирана Епархија зворничко-тузланска. Од XIII века, овде је постојала митрополија која је задржала свој ранг све до 1920. године. Тада је наш Сабор у Сремским Карловцима одлучио да се поједине епархије одрекну статуса митрополија и постану епископије, док је Патријарх добио титулу Архиепископа пећког, Митрополита београдско-карловачког и Патријарха српског.

То је имало смисла тада, али сада се јавила потреба да се старо достојанство врати. Први корак у том процесу је да су многи епископи добили титуле архиепископа и митрополита. Знам да је 18 владика добило ове титуле, што је почетак процеса враћања историјског ранга митрополијама. Наша епархија је једна од оних са историјским наслеђем које заслужују да им се врати статус митрополије.

Јуче смо били у Братунцу где је служио наш Патријарх са многим владикама и нашим митрополитом Петром, који столује у Битољу. Недавно смо код њега у Битољу имали диван догађај – канонизацију нове светитељке, Свете Стефаниде, преподобномученице која је страдала 1945. године од Немаца. Она је пострадала због одбијања да угаси кандило у својој соби када су Немци тражили да се погасе сва светла. Било је у Битољу пуно људи, монаха

и представника цркава. Ја сам имао благослов да будем тамо и могу рећи све најбоље о том догађају. Сада је митрополит Петар дошао да буде са нама овде на слави у Зворнику, и радо је прихватио позив.

Радујемо се данашњем дану и празнику Рођења Светог Јована Крститеља. Његов подвиг и јеванђелско дело морамо увек имати на уму, јер је он последњи пророк Старог Завета и први пророк Новог Завета, који је наговестио долазак Спаситеља. Када је мноштво људи дошло на Јордан да се крсти, међу њима је био и Господ Христос. Други га нису препознавали док Свети Јован није показао на Њега рекавши: „Ево Јагње Божје које узима на себе грех света“.

Свети Јован нам је учитељ смирења, покајања и подвига. Живео је у пустињи у скромности и испосништву, носећи одећу од камиље длаке. Његово велико смирење и дело у историји Цркве су непроцењиви. Иако су људи мислили да је он Месија, Свети Јован је смирено говорио да није он Христос, већ да за њим иде јачи од њега, коме није достојан ремена на обући одвезати. Он је учитељ покајања и правог духовног живота, који нас усмерава на самога Христа.

Свети Јован Крститељ је пострадао сведочећи Христа и изобличавајући безбожног Ирода, говорећи му да не може имати жену брата свога. Црква благосиља брак, али постоје правила и типик како се може ступити у брак. Телесно сродство до деветог колена и духовно сродство, као кумство, су препреке браку до деветог колена. Данас се то често занемарује и људи који су у духовном сродству улазе у брак, али морамо то вратити у исправно стање.

Честитам и захваљујем свима који су допринели обнови овог храма. Храм је сада осликан и порта уређена, захваљујући труду нашег намесника, оца Милоша, братства овог храма – протојереја Славенка и новопридошлог оца Драгана. Видљиви су плодови њиховог братског рада.

Желим још једном да захвалим Богу и да призивамо Светог Јована у нашим молитвама. Имао сам прилику да видим мошти Светог Јована у руском манастиру Пантелејмону на Светој Гори. Видети мошти онога за кога је сам Господ рекао да је највећи човек рођен на земљи је било величанствено искуство.

Такође, желим да се захвалим нашем уваженом митрополиту Петру из Битоља. Он је одиграо важну улогу у поновном успостављању јединства

између Српске Православне Цркве и Македонске Православне Цркве. Као члан Синода и учесник у преговорима, могу рећи да је то велика победа Православља. Овај подвиг јединства је дело Духа Светога и Цркве Божје. Наш митрополит Петар је човек стамене вере, који је, заједно са осталим архијерејима, издржао притиске времена комунизма и безбожништва. Сви који су учествовали у овом процесу су апостоли нашег доба, носећи дух љубави и јединства. Захваљујем Богу што је митрополит Петар данас са нама, водећи нас у овом празнику и служећи свету Литургију. Поздрављам га као брата и ученика пред учитељем, молећи га да са неколико речи благослови наш српски православни народ у Епархији зворничко-тузланској.“

spc.rs